

Gang. Men ak, Kærlighed forgaar ofte saa hurtigt!

Det tredje Middel, jeg kender, er offentlige Arbejder — dem har vi været ude for for et Par Dage siden. Det fjerde er Understøttelse. Det femte, som i Længden vil knytte sig til Nr. 4, er det sikreste og for dem, der skal betale, det billigste — det er Sulten! Det er det sidste Middel; Folk maa klare sig, som de kan.

Udover disse fem Midler kender jeg ingen, og jeg mener altsaa, at de to sidste maa komme til at hænge nøje sammen, thi naar Arbejdsløsheden stiger ud over en vis Grænse, vil Arbejdsløshedskasserne ikke kunne præstere deres Udbetalinger, og i hvert Fald kan det blive saadan, at det, Folk faar af Kasserne, kun bliver til Sulteføde. Jeg spørger derfor de ærede tilstedeværende Medlemmer, om de muligen skulde kende andre Metoder — jeg kender dem, som sagt, ikke.

Men hvordan er nu Stillingen til disse Metoder? Ja, den er meget trøstesløs. Begynder vi med Toldbeskyttelsen, saa ved vi, at alle vil sige: Det er nu en Gang de Konservatives eneste Løftestang i denne Sag. Alle andre afskyr Told som noget pestbefængt. Det er klart som Dagen, at Toldbeskyttelse rummer visse Minus'er. Det er givet, at den kan betyde en Varefordyrelse, det er der ingen som helst Grund til at lægge Skjul paa. Men hvis den i givet Fald kunde betyde, at væsentligt flere Arbejdere kom i Arbejde, var det saa ikke værd at overveje, om det Plus, som herved blev naaet, ikke var større end det Minus, der skabtes derved? Dette er det Standpunkt, som det konservative Parti har i denne Sag. Det er lige til, det er fuldkommen lidenskabsløst, vi giver os ikke ud for at have fundet de vises Sten, men vi mener at være mindst lige saa forstandige som andre Mennesker.

Det ærede Medlem Hr. Rode udtaler sig haanligt, medens Regeringen udtaler sig forsagt om dette Spørgsmaal, fordi den jo er splidagtig med sig selv, og er Regeringen det ikke, er i hvert Fald Partiet det, idet det ærede Medlem, som skal tale efter mig, er kendt som en Mand, der ikke gaar af Vejen for en Smule Toldbeskyttelse, og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen er ikke det eneste Medlem af det socialdemokratiske Parti, som har erklæret, at Toldbeskyttelse skal man ikke tage for doktrinært paa. Man har ogsaa vanskelig kunnet forstaa, at den højtærede Statsministers Udtalelse om „Krykker“ ikke i

givet Fald skulde betyde noget i samme Retning.

Nu synes Stillingen imidlertid at være den: Toldbeskyttelse kan vi i hvert Fald ikke modtage i Dag. Og hvorfor ikke? Fordi det er politisk uigennemførligt. Det vil altsaa sige, at kun det, man kan gennemføre, skal man kæmpe for. Det er meget jordbundet, det er der ikke meget Sving i, men det giver maaske et behageligt Sæde, hvor man nu en Gang sidder.

Men, som sagt, Socialdemokratiet er i denne Sag, som det jo viste sig at være i Arbejdssituationen, et indbyrdes splidagtigt Parti. Hvor er den stærke og handlekraftige Regering, der var saa megen Tale om, at vi vilde faa, naar vi fik Socialdemokratiet? Hvor er den? Ja, Ord, Ord, Ord, det kan saa mange præstere. (Afbrydelse). Ja, der kan undertiden ogsaa være Mening i dem, det er ikke saa meget derom, Talen er. Men det er mere om det, at naar de, der raaber højt, kommer paa Taburetterne, kan de intet. Det er saadan, Forholdet er under den givne Situation. Socialdemokraterne staar her overfor Problemet indbyrdes splidagtige og derfor fornøftigvis ogsaa uden mindste Mulighed for Handlekraft.

Tager vi saa Partiet Venstre, vore tidligere gode Venner, hvad siger saa Venstre? Hvad siger Venstres Højding, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard? Han sagde, at Told er ikke godt. Men det maa siges, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard meget vel kunde gaa med til Told, da det ikke kunde være andet. Det er det gode ved Partiet Venstre, at dets Handlinger undertiden er bedre end dets Ord. Og det er ærlig talt min Tro, at i sidste Instans var det dog vist ikke haabløst, hvis ellers Forholdene talte derfor, at faa en Haandsrækning fra Venstre. Det er nu lige godt et forholdsvis lidet doktrinært Parti. Der findes doktrinære indenfor det. Naa, ja, det er jo ikke altid, at alle Børnene i en stor Familie kan være begavede. Det maa man tage, som det nu en Gang falder. Men Venstres Gerninger viser, at de kan bringes til Handling. Og det forekommer mig at være det store Lyspunkt i denne Sag. Det kunde være, at det kunde give Socialdemokraterne Mod til at have en Mening i denne Sag. Endnu har de ikke haft Mod til at sige den, eller de har maaske endnu ikke faaet Tid til at sige den. Jeg skulde ellers synes, at der har været Tid nok til at spekulere over de Ting, der ligger for.